

Lovforslaget var blevet behandlet i forrige Samling, havde der været forelagt det andet Thing et Befæstningslovsforslag i den Form, hvori det i det foregaaende Aar var blevet vedtaget i dette Thing. Det vil erindres, at heller ikke dette Forslag blev behandlet, men afvist i den ellefte Time, idet Forhandlingerne derom bleve sluttede ved en Dagsorden, saavidt jeg erindrer selve den 1ste April. Altsaa ad den Vej var der ikke naaet Noget, og Regjeringen stod altsaa paa den Maade, at den maatte træffe sin Bestemmelse om, hvad der skulde gøres. Regjeringen mente, at den, henseende til de politiske Forhold, som de den Gang maatte opfattes i Europa, ikke kunde forsvare, naar den alene skulde bære Ansvaret, at udsætte længere at gaa videre med det Forsvarsarbejde, som var begyndt her i Kjøbenhavns Omegn; derfor fik jeg ved allerhøieste Resolution Bemyndigelse til at tage disse 8 Mill. paa forventet Tillægsbevilling og fatte saa disse nødvendige Arbejder i Gang, som have været fortsatte siden i Fjor Sommer, og hvis Hensigt var at bidrage til en Befæstning af Kjøbenhavns Bestfront. Jeg skal nu nærmere ganske kort omtale Bestaffenheden af disse Værker. Som det allerede vil kunne ses af Bemærkningerne, der ledsage Lovforslaget, havde der været flere Forslag under Overveielse. Man havde tænkt sig Muligheden af at kunne indskrænke sig til kun at anlægge Værker i den saakaldte Feltbefæstningslinie, nemlig en Linie, som gaar temmelig nær ved Kjøbenhavn og støtter sig til Damhusøen og til dens Afløb. Der blev udarbejdet Forslag, som vare i Overensstemmelse hermed, men det viste sig, da man undersøgte Forholdene, at det vilde koste en hel Del Penge, og at disse Befæstningsarbejder dog vilde være af utilfredsstillende Art, idet de vilde ligge saa nær ved Byen, at de ikke engang kunde dække den mod et Bombardement, ikke engang af Feltstyks, og endvidere viste det sig efter Udtalelser af kompetente Autoriteter, Artilleriet, Ingenieurkorpsjet og Generalstaden, at disse Arbejder ingen Betydning kunde faae, hvis man senere skulde bestemme sig til en fuldstændig Befæstning af Kjøbenhavn efter det Forslag, som havde foreligget for begge Thing tidligere og var voteret af dette Thing. Derimod viste det sig, at man indenfor en rimelig kort Tid, 1½ Aar, kunde udføre en lettere Befæstningslinie, beliggende paa det samme Sted, hvor Linien skulde ligge, hvis det fuldstændige Forslag skulde blive vedtaget, og som havde den samme Afstand fra Kjøbenhavn, saa at den kunde beskytte Byen mod Bombardement paa lig-

nende Maade, som den fuldstændige Befæstning vilde kunne gjøre det. Det var derfor, man tog den Beslutning at vælge denne Form. Derved er opnaaet, at man har faaet saavel en Dækning mod Overrumpling som en Dækning mod Bombardement, og at man altsaa har faaet det store Gul lukket, som fandtes her udenom Kjøbenhavn, og som vilde gjøre Forsvaret saa overordentlig vanstelig. At denne Linie, hvortil Udgifterne beløbe sig til omtrent 7 Mill., og som er 5—6 Mill. billigere end den Linie, som er foreslaaet i det fuldstændige Forslag til en permanent Befæstning, at denne Linie selvfølgelig ikke i Vængden kan yde den samme Modstand, men maa have en ringere Modstandsevne end den fuldstændige Befæstning, behøver jeg her kun at antyde. Men efter min Overbevisning er der dog ad denne Vej ved de Arbejder, som nu opføres, i Forbindelse med de Arbejder, som ere opførte i forrige Aar, for 13 Mill., som tidligere nævnt, opnaaet en forholdsvis betydelig Sikkring af Hovedstaden, som hder en vis Garanti, og hvorfra man kunde komme videre, hvis de politiske Forhold skulde gjøre det nødvendigt, og hvis andre Forhold her hjemme skulde være af den Bestaffenhed, at man kom ind derpaa. Hertil kunde jeg egentlig indskrænke mig. Da der imidlertid under Forhandlingerne af Finantsloven haade ved 1ste og 2den Behandling af det ærede 3die Medlem for 11te Kred (Th. Nielsen) er gjort nogle Betragtninger gjældende med Hensyn til Uttringer, som skulde være faldne af mig under Behandlingen af Tillægsbevillingsloven i det 2det Thing, og som navnlig gik ud paa, at jeg der paa en vis Maade skulde have misbrugt det høie Landssthings Navn, vil jeg endnu kun gjøre en kort Bemærkning af mere personlig Natur.

Det ærede Medlem udtalte, at jeg i det andet Thing havde henvist til Landsthingets Billigelse, og saavidt jeg skjønnede af hans Udtalelser — jeg har ikke set dem foreligge trykt i Rigsdagstidende, saa jeg er ikke sikker derpaa — antydede han, at denne Udtalelse om Landsthingets Billigelse ogsaa skulde gjælde de her forlangte 8 Millioner Kroner. Det er en Udtalelse, som jeg bestemt maa værgе mig imod. Jeg skal i saa Henseende henvise til, hvad der staar i Folkethingstidendenden for denne Samling Spalte 4891. Der staar nemlig den Udtalelse, hvortil der sigtes, og jeg skal med den ærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse et Par Ord, hvoraf det vil kunne ses, hvad jeg har sagt; jeg sagde nemlig: „thi De ville erindre, at det er en Forudsætning for Alt, hvad man har gjort hidtil efter Aftale, om